

[Horn.]

tale om en så stærkt begrundet kritik, at man ikke kan forsvare at se bort fra den. Det er således let forståeligt, at husmandsforeningerne gerne ser de pågældende bestemmelser ændret snarest. En forudsætning for øget effektivitet er nemlig ikke i alle tilfælde ensbetydende med, at der skal mere jord til. Udvidelse af avlsbygningerne kan alene være fuldt så forsvarligt. Derfor er det også forståeligt, at man i husmandskredse ønsker nærmere afklaret, hvorvidt der allerede i næste folketingssamling fra ministerens side vil blive gjort forsøg på at få gennemført sådanne bestemmelser i statshusmandsloven, at det bliver muligt at opnå statslån til bygningsudvidelse, uden at ejendommens jordtilliggende samtidig bliver forøget. Jeg håber, at ministerens svar må være udtryk for, at de ønskede ændringer i statshusmandsloven snarest vil blive søgt gennemført.

Landbrugsminister *Henry Christensens* svar (25. august 1970):

Spørgsmålet om ydelse af statslån til bygningsudvidelse, uden at det sker i forbindelse med forøgelse af ejendommens jordtilliggende, har været berørt i et udvalg under landbokommissionen, men der er ikke hverken fra udvalgets side eller fra landbokommissionens side taget endelig stilling til spørgsmålet.

I landbokommissionens 8. betænkning hedder det på side 17, at et ønsket investeringsomfang inden for landbrugsbyggeriet i stedet for i form af direkte investeringsstøtte vil kunne opretholdes ved foranstaltninger, der påvirker investeringernes rentabilitet over produktpriserne. Kommissionen henskød derfor spørgsmålet om en mere almindelig investeringsstøtte til drøftelse i forbindelse med overvejelser af beretningen fra regeringsudvalget angående landbrugsordningerne, det såkaldte Krogstrupudvalg.

Dette udvalg har „ikke kunnet anbefale, at staten i almindelighed yder særlig fordelagtig finansieringsbistand til bygningsinvesteringer, så længe der hersker så stor usikkerhed omkring de fremtidige afsætningsvilkår, og da produktionsøkonomien i kvægholdet samt fjerkræholdet ikke er tilstrække-

lig til forrentning og afskrivning af nye stalde.“

Jeg er klar over, at investeringsbehovet er meget stort. Medens der i de senere år er blevet stillet 50 mill. kr. årlig til rådighed til lån til jordsuppleringer og til bygningsudvidelser i forbindelse hermed, har de samvirkende danske Landboforeninger anslået behovet for midler til investeringer i staldbygninger alene i perioden 1967-80 til at ville andrage 500-600 mill. kr. årlig i 1968-priser.

Jeg har i høj grad forståelse for de principielle indvendinger, der gøres gældende mod den form for begrænsning, der fremgår af den hidtidige lovgivning. Men en umiddelbar imødekommelse af det fremsatte ønske ville kræve så betydelige yderligere statsmidler, at det måtte ses i sammenhæng med hele den statsfinansielle stilling og den øvrige landbrugslovgivning.

Jeg kan derfor på nuværende tidspunkt kun love at have det rejste problem under velvillig overvejelse, men jeg er ikke i stand til at give tilsagn om et bestemt resultat.

Af *Jørgen Peder Hansen* til ministeren for kulturelle anliggender (24. august 1970):

„Hvad har ministeren gjort for at sikre kortbølgeudsendelser til søens folk i forbedret kvalitet og omfang?“

Begrundelse.

Den danske kortbølgesender er efterhånden blandt specialister berømt for sin svage styrke; for andre er den nærmest ukendt. Dette betyder, at vore søfolk må søge forbindelser over andre landes radiofonier, også i områder, hvor den danske sender naturligt skulle nå ud. Naturligvis ville det være hensigtsmæssigt med et nordisk eller europæisk samarbejde, som der har været talt om og arbejdet på, men det er nu, der er behov for, at der sker noget.

Minister for kulturelle anliggender *K. Helveg Petersens* svar (1. september 1970):

Som jeg tidligere har givet udtryk for i Folketinget (Folketingstidende 1968-69, sp. 8042-43), kan jeg tilslutte mig tanken om en forbedring af modtagekvaliteten for Danmarks Radios kortbølgeudsendelser — ikke blot af hensyn til de søfarende, men også